

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
OBCÍ V ČESKÉ REPUBLICCE

• ROČNÍK 23

• ČÍSLO 1 - 5

ČERVEN 2005 • DŽUMÁDÁ-L-ÚLÁ 1426

لجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse
musulmane de la République Tchèque

Offizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen
in der Tschechischen Republik

Přirozená víra v Alláha (fitra)

Jelikož Alláh přiměl všechny lidské bytosti přísahat na Jeho jedinečnost, když stvořil Adama, tato přísaha je vtisknuta do lidské duše ještě předtím, než vstoupí do plodu v pátém měsíci těhotenství. Takže když se dítě narodí, je vybaveno přirozenou vírou v Alláha. Tato přirozená víra v Alláha se arabsky nazývá *fitra*.¹ Je-li dítě ponecháno ve svém vývoji samo, vyrostne s vědomím Alláha v Jeho jedinečnosti, jenomže všechny děti jsou přímo nebo nepřímo ovlivňovány tlaky svého okolí. Prorok (nechť mu Alláh žehná) prohlásil, že Alláh pravil: "Stvořil jsem své služebníky, aby následovali správnou cestu, ale ďáblové je svedli na scestí."² Takže stejně jako se tělo dítěte podrobuje fyzickým zákonům, které vložil Alláh do přírody, stejně tak se jeho duše přirozeně podrobuje skutečnosti, že Alláh je jeho Pánem a Stvořitelem. Jenže rodiče donutí dítě kráčet jejich vlastní cestou a dítě není v raných fázích života tak silné, aby dokázalo rodi-

čům vzdorovat. Náboženství, ke kterému se v této fázi dítě přidá, je vlastně jen otázkou rodinného zvyku a výchovy, a Alláh jej proto za to nečiní zodpovědným a netrestá. Když však tento mladý člověk dospěje a objeví jasné důkazy falešnosti tohoto náboženství, jako dospělý člověk musí následovat opravdové poselství od Alláha založené na poznání a rozumu.³ V této chvíli se ďáblové snaží, seč můžou, aby přesvědčili mladého člověka, aby zůstal u náboženství svých rodičů anebo aby sešel ještě více na scestí. Je lákán mnoha zly a musí žít uprostřed boje mezi svou přirozenou vírou a svými touhami, aby našel správnou cestu. Jestliže zvolí svoji přirozenou víru neboli *fitru*, Alláh mu pomůže překonat své touhy, i když mu to může trvat celý zbytek života, než jim unikne, a proto mnoho lidí na světě vstupuje do Islámu až v pozdním věku, i když většina dokáže přejít k Islámu dříve.

Kvůli těmto mocným faktorům bránícím přirozené víře Alláh vyvolil některé ctnostné lidi a jasně jim zjevil správnou cestu v životě. Těmto lidem se říká proroci a byli sesláni, aby pomohli naší přirozené víře přemoci své protivníky. Všechny pravdy a dobré zvyky přítomné ve společnostech celého dnešního světa vycházejí z jejich učení, a kdyby nebylo jejich učení, na světě by nebyl mír ani bezpečí. Například většina zákonů západních zemí se zakládá na "deseti příkázáních" proroka Mojžíše, jako "Nepokradeš" nebo "Nezabiješ" apod., i když se jejich vlády prohlašují za světské, odtržené od vlivu náboženství.

Proto je povinností člověka jít cestou proroků, jelikož je to jediná cesta, která je skutečně v harmonii s přirozeností člověka. Člověk by si také měl dávat velký pozor, aby nedělal věci jenom proto, že je dělali rodiče a rodiče jeho rodičů, zvláště když ví, že jde o špatné zvyklosti. Když nebude následovat pravdu, bude patřit ke svedeným lidem, o nichž Alláh říká v Koránu v súře al-Baqara:

"A když je jim (lidem odmítajícím

pravdu) řečeno, aby následovali, co jim zjevil Alláh, odpovídají: „Nikoliv, my budeme následovat zvyklosti našich otců.“ Cože! I když jejich otcové postrádali moudrost a vedení?“ (Korán 2:170)

Alláh nám zakazuje poslouchat rodiče, chtějí-li po nás dělat něco, co se přičí cestě proroků. V Koránu v súře al-‘Ankabút pravil:

"Nařídili jsme člověku, aby se choval pěkně ke svým rodičům; jestliže však usilují přimět tě, abys ke Mně přidružoval to, o čem nic nevíš, neposlouchej je." (Korán 29:8)

Rození muslimové

Ti, kdo měli to štěstí, že se narodili v muslimských rodinách, si musejí uvědomovat, že všem těmto "muslimům" není automaticky souzen Ráj, protože Prorok (necht mu Alláh žehná) nás varoval, že značná část muslimského národa bude následovat židy a křesťany tak věrně, že kdyby všichni zalezli do ještěřčí díry, muslimové polezou za nimi.⁴ Také pravil, že před Dnem posledního soudu budou muslimové uctívat a vzývat modly.⁵ Všichni tito muslimové budou mít muslimská jména a budou se považovat za muslimy, ale vůbec jim to v Den zmrtvýchvstání nepomůže. Dnes jsou na světě muslimové, kteří se modlí k mrtvým, nad hroby staví mauzolea a mešity, a dokonce u nich konají uctívací rituály. Dokonce jsou na světě takoví, kteří se vydávají za muslimy a uctívají ‘Alího jako Alláha. Někteří si z Koránu udělali talisman pro štěstí, který si věší na řetízky kolem krku, do aut nebo na přívěšky ke klíčům. A proto ti, kdo se narodí do muslimského světa a slepě následují jakékoli zvyklosti a přesvědčení svých rodičů, se musejí zastavit a zamyslet, zdali jsou muslimy pouhou náhodou, anebo zdali jsou muslimy na základě vlastní volby? Je Islám to, co dělali nebo dělají jejich rodiče, kmen, země nebo národ, anebo je to, co učí Korán a co dělal Prorok (necht mu Alláh žehná) a jeho společníci?

Úmluva

Úmluva, kterou uzavřel člověk s Alláhem během pre-existence, zněla tak, že bude uznávat Alláha jako svého Pána a nebude směřovat žádné formy uctívání k jiným než k Němu. To je základní význam slova *šaháda* neboli vyznání víry, které

musí každý učinit, aby se stal plnoprávným muslimem, a jež zní: *Lá iláha illa-lláh* (není boha kromě Alláha). Také se tomu říká *kalima at-tauhíd* neboli vyhlášení Alláhovy jedinečnosti. Toto dosvědčení Alláhovy jedinečnosti v tomto životě je pouze potvrzením prapůvodního prohlášení provedeného na duchovní úrovni. Avšak jedna otázka zůstává nezodpovězena – jak se tato úmluva naplňuje?

Tato úmluva se naplňuje tím, že upřímně věříme v *tauhíd* neboli jedinečnost Alláha a tuto víru uvádíme do praxe v denním životě. *Tauhíd* uvádíme do praxe tím, že se vyhýbáme všem druhům *širku* čili stavění někoho nebo něčeho na roveň s Alláhem, a tím, že důkladně následujeme posledního Posla, kterého nám Alláh seslal jako praktický a živý příklad života založeného na zásadách *tauhídu*. Jelikož člověk

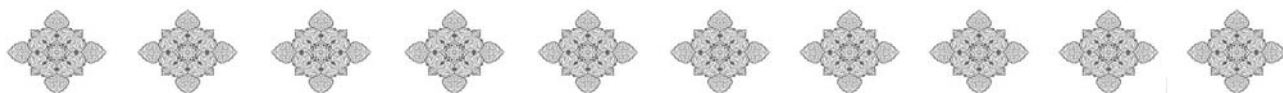
prohlásil, že Alláh je jeho Pán, musí pak považovat za zbožné a ctnostné skutky pouze ty, které určil jako zbožné Alláh a Jeho Posel (necht mu Alláh žehná), a totéž platí pro skutky špatné. Když se tím člověk řídí, uvádí *tauhíd* do praxe na racionální úrovni. Tato metoda je důležitá, protože skutek se může zdát být dobrý, i když je v podstatě špatný. Tak například se povídá, že když chce chudý člověk něco po králi, je lepší nejprve kontaktovat prince nebo někoho blízkého králi, aby se za něj přimluvil. Na tom se zakládá také myšlenka, že když někdo chce, aby Alláh opravdu vyslyšel jeho modlitby, měl by se modlit k Prorokovi nebo nějakému svatému, aby za něj poprosil Alláha, protože on sám je příliš zne-

čištěn hříchy, jež páchá každý den. To se zdá být logické, ale jak Alláh, tak Jeho Posel (necht mu Alláh žehná) jasně řekli člověku, že se má modlit přímo k Alláhovi bez jakéhokoli příměluve či prostředníka.⁶ Podobně skutek může vypadat jako špatný, i když je ve skutečnosti dobrý. Například někdo může namítnout, že useknutí ruky za krádež je barbarské, nebo že zbičování za pití alkoholu je nelidské, a tak může takové tresty považovat za příliš tvrdé a tedy vůbec ne dobré, a přitom jde o tresty nařízené Alláhem a Jeho Prorokem, a jejich dobrý vliv na společnost mluví sám za sebe.

Proto úmluva s Alláhem může být naplněna muslimem pouze na základě jeho volby, a to bez ohledu na to, jestli jeho rodiče byli muslimy nebo ne, a do praxe se uvádí tak, že se držíme zásad Islámu. Základem Islámu je přirozená víra v Alláha (*fitra*), takže když člověk praktikuje Islám v celé jeho úplnosti, jeho vnější činnosti a skutky budou v souladu se samotnou přirozeností, v níž Alláh stvořil naši vnitřní bytost. A když dojde k tomuto sladění, člověk sjednocuje svoji vnitřní bytost s vnější, což je klíčový aspekt *tauhídu*. Výsledkem je pak zrození opravdu zbožného člověka, jenž se podobá Adamovi, kterému se museli z Alláhova příkazu klanět andělé a kterého Alláh vyvolil, aby vládl na zemi. Protože pouze člověk, který žije vírou v Alláha, může soudit a vládnout zemi s opravdovou spravedlností.

Z knihy "Tawheed – Islámský mono-teismus" autora Bilála Philipse přeložili Robert Hýsek a Hatem Berzeouga

1. *Al-'Aqida at-Taháwija*, (8. vydání, 1984), s. 245.
2. *Sahíh Muslim* (angl. překl.), sv. 4, s. 1488, č. 6853.
3. *Al-'Aqida at-Taháwija* (5. vyd., 1972), s. 273.
4. *Vyprávěl Abú Sa'íd Al-Chudrí a zaznamenal Al-Bucháří a Muslim* (*Sahíh Al-Bucháří*, angl.-arab. vydání, sv. 9, s. 314-5, č. 422, a *Sahíh Muslim*, angl. překl., sv. 4, s. 1403, č. 6448).
5. *Vyprávěl Abú Hurajra a zapsal Al-Bucháří a Muslim*. (*Sahíh Muslim*, angl. překl., sv. 4, s. 1506, č. 6944 a 6945, a *Sahíh Al-Bucháří*, arab.-angl. vyd., sv. 9, s. 178, č. 232.)
6. *Alláh pravil v Koránu: "Vzývejte Mne a já vás vyslyším!"* (súra al-Gháfir, 40:60). *A Prorok (mír s ním) pravil: "Jestliže prosíte v modlitbě, proste jenom Alláha, a jestliže žádáte o pomoc, hleďte ji pouze u Alláha."* (Vyprávěl Ibn 'Abbás a zaznamenal *At-Tirmidhí*, viz Čtyřicet hadithů imáma An-Nawawího, angl. překl., s. 68)

Dočasný partnerský svazek MUT'A

Kdyby se muslimové v každé důležité věci vraceli ke knize Alláha, které důvěřují, nebyly by mezi nimi spory. Vraťme se tedy v této velice důležité otázce ke Koránu a necht' nám ukáže správnou cestu.

Klíč ke správnému vedení verši Koránu

Alláh rozdělil verše Svě vznešené knihy na dva typy:

1. Jednoznačné, jasné a pevně stanovené verše, o jejichž významu nejsou rozpory a které tvoří podstatu Koránu.
2. Víceznačné verše, které se dají vyložit různými způsoby.

Alláh řekl ve Svě knize, že věřící se mají v důležitých věcech své víry vracet k jednoznačným veršům Koránu a zakázal nám následovat ty víceznačné. Alláh řekl (ve významu): „**On je ten, jenž seslal ti Písmo, v němž některé verše jsou pevně stanovené, a ty jsou podstatou Písma, zatímco jiné jsou víceznačné. Ti, v jejichž srdcích je odchýlení, následuj to, co je v něm víceznačné**“ (verš 7, súra 3 Rod Imránův). My se tedy budeme v této důležité otázce vracet pouze k jednoznačným veršům Koránu, abychom nesešli z cesty. Naše povídání se bude skládat ze dvou částí. V první se podíváme, co říká o dočasném partnerském svazku (*mut'a*) Korán a ve druhé se vrátíme k výro- kům a *fatawa* učenců.

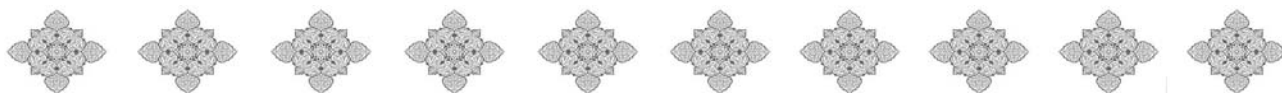
1. MUT'A v Koránu:

Dočasný partnerský svazek existoval u židů, Peršanů i jiných národů a dostal se i do předislámské společnosti na Arabském poloostrově. Jakmile přišel Islám, tento dočasný svazek zakázal, a to už v Mekce. Verš, který to zakazuje, je v Koránu zmíněn rovnou dvakrát. Alláh říká v popisu věřících ve významu: „**a kteří svá pohlaví chrání (tj. přede všemi), jedině před svými manželkami či otrokyněmi, za což nebudou pokáráni. Kdo však touží více než po tomto, pak to jsou přestupníci**“ (verše 5-7, súra 23 Věřící a verše 29-31, súra 70 Stupně). Z těchto mekkánských veršů vyplývá, že v otázce pohlavního styku se vychází z toho, že jsou všechny ženy zakázány. Povolené ženy jsou pouze konkrétní výjimky, které je nutno zmínit. Tudíž je vše, co nebylo zmíněno v této otázce jako výjimka, zakázáno. Vychází se ze slov Alláha „a kteří svá pohlaví chrání“, což znamená zákaz všech žen. Pak Alláh naznačil, že existuje konkrétní výjimka, a to slovem „jedině“, tedy, všechny svazky jsou zakázány, kromě toho, co právě bude zmíněno, a tím jsou „před svými manželkami či otrokyněmi“. A aby nikdo nepochybo-

val o tom, že všechny svazky, kromě těchto dvou jsou zakázány, nakonec ještě dodal: „Kdo však touží více než po tomto, pak to jsou přestupníci“. Jakýkoliv další styk než s manželkou nebo otrokyní je tedy zakázaný, ať už se tomu říká *zina* (cizoložství), *mut'a* (dočasný partnerství) nebo jakkoli jinak.

Toto platilo už v Mekce, to znamená, že *sahába* dočasný partnerský svazek za doby Proroka (sAs) nepraktikovali, jelikož to bylo zakázané. Když se muslimové přestěhovali do Medíny, verše, které byly v ní neslány, nezmínily ani jednou nějaký jiný typ partnerského svazku než trvalý manželský svazek a svazek s otrokyní, přičemž otrokyně není považována za manželku, protože nedědí. Alláh řekl ve významu: „**A náleží vám polovina toho, co zanechaly vaše manželky, pokud neměly mužského potomka ...**“ (verš 12, súra 3 Ženy). A řekl také: „a umožňujte sňatek svobodným z vás“ – tj. svobodným z plnoprávných, „a zbožným z vašich otroků a otrokyň“ – což je druhá, jednodušší možnost partnerského svazku. A po té řekl: „**a necht' se zdrží ti, kdo nejsou schopni svazku, dokud je Alláh neobohatí z laskavosti Svě**“ (verše 32-33, súra 24 Světlo). Alláh říká Prorokovi (sAs), že věřící mají možnost si vybrat ze dvou partnerských svazků, s tím, že jeden z nich (tj. svazek s otrokyní) je jednodušší a který je zejména pro ty, kdo nejsou schopni manželství. Pokud přesto nebudou schopni uzavřít partnerský svazek, pak mají být zdrženliví. Kdyby byla *mut'a* povolena, nepřikázal by Alláh těm, kdo nejsou schopni uzavřít ani jeden ze dvou povolených trvalých svazků, aby se zdrželi, ale dovolil by jim, aby se v tomto případě uchýlili k dočasnému svazku. Jenže Alláh řekl jasně: „necht' se zdrží ti, kdo nejsou schopni svazku“ (tj. jednoho z právě zmíněných dvou – mezi kterými *mut'a* není).

V súře Ženy Alláh říká ve významu: „**... berte si za manželky ženy takové, které jsou vám příjemné, dvě, tři a čtyři; avšak bojíte-li se, že nebudete spravedliví, tedy si vezměte jen jednu nebo ty, jimž vládnou pravice vaše.**“ (verš 3, súra 4 Ženy). Alláh zde dal opět na výběr pouze ze dvou možností – trvalé manželství (se svobodnou ženou) a svazek s otrokyní. Kdyby byla *mut'a* povolena, zmínil by ji Alláh jako jednu z možností. To znovu potvrzuje, že je zakázána. Po té, co Alláh ve této súře vyjmenoval ženy, které jsou mužům zakázány, řekl ve významu: „**A vedle toho je vám dovoleno, abyste si hledali manželky pomocí jménní svého jako muži muhsanové, nikoliv musafihun. A bez ohledu na to, jak (často) jste si s nimi užívali, dejte jim jejich odměnu podle ustanovení**“ (*muhsanové* (ženský rod *muhsany*) jsou ti, kteří chrání svá pohlaví před protějšky, které jsou jim zakázány – a *musafihun* (ženský rod *musafihat*) zna-

mená opak) a po té řekl: „Kdo z vás se nemůže pro nedostatek prostředků oženit s věřícími muhsanami, necht vezme si z těch, jimiž vládnu vaše pravice“ (verše 24 a 25, súra 4 Ženy). Opět jsou tu zmíněny pouze dva typy svazků. Jsou to jako ve všech ostatních podobných verších trvalý manželský svazek a svazek s otrokyní. Kdybychom vyložili první zmíněný svazek jako *mut'a*, (což právě dělají ti, kdo tvrdí, že *mut'a* je povolená) znamenalo by to, že Alláh v těchto verších vůbec nezmínil trvalé manželství, které je v Islámu výchozím svazkem – a to je naprosto nepřijatelné. Navíc, ve verši není vůbec nic, co by dokazovalo, že jde o *mut'a*, nikoliv o trvalé manželství, kromě výrazu „استمتعتم“ (užívali si), který je víceznačný!

Výraz „استمتعتم“ (užívali si) je víceznačný:

Zmíněné verše Koránu nelze považovat za důkaz pro povolení dočasněho svazku *mut'a*, jelikož jediná věc, která je některými považována za důkaz je víceznačný výraz, nikoliv jednoznačný a jasný. Otázka povolených a zakázaných žen (svazků) je v Islámu až příliš závažná na to, abychom mohli považovat za důkazy víceznačné verše. A vzhledem k tomu, že v Koránu neexistuje jediný verš, který by obsahoval jednoznačný a jasný důkaz o povolení *mut'a*, je považování dočasněho partnerského svazku za v Islámu povolený neplatné, neboť je to následování toho, co je v Koránu víceznačné: „On je Ten, jenž seslal ti Písmo, v němž některé verše jsou pevně stanovené, a ty jsou podstatou Písma, zatímco jiné jsou víceznačné. Ti, v jejichž srdcích je odchýlení, následují to, co je v něm víceznačné, usilující tak o rozkol (*fitna*) a snažící se o svévolný výklad toho.“ (verš 7, súra 3 Rod Imránův).

Význam výrazu „استمتاع“ (užívání si) v arabštině:

Původní význam slova „استمتاع“ (užívání si; od něj odvozeno slovo „استمتعتم“, zmíněné ve výše uvedeném verši) v arabském jazyce znamená „mít potěšení a užitek“ – což může být při různých příležitostech, nejen při pohlavním styku. Např. při jídle, jak je to v Koránu: „أحل لكم صيد البحر وطعامه متاعاً لكم“, tj. ve významu: „Byl vám povolen lov v moři a jeho jídlo jako užitek pro vás“ (متاعاً = jako užitek, odvozeno od „استمتاع“ - užívání si; verš 96, súra 5 Prostřední stůl). Tento výraz byl v Koránu použit také v souvislosti s oblečením: „ومن أصوافها وأوبارها“, tj. ve významu: „a dal vám v jejich vlně, srsti i kožíšině vybavení a dočasné užívání“ (verš 80, súra 16 Včely). Jindy se jím popisuje finanční částka, kterou dává manžel rozvedené ženě jako zaopatření: „ومتعوهن على الموسع“ و قدره وعلى المقتر قدره متاعاً بالمعروف, tj. ve významu: „a dejte jim možnost si užívat – zámožný pod-

le prostředků svých a chudý podle prostředků svých – užítku podle zvyklostí uznaných.“ (متعوهن = dejte jim – ženám - možnost si užívat; v tomto verši jsou rovnou dvě slova odvozená od „užívání si“ - „الاستمتاع“, Hrbek však tento verš přeložil volně, přičemž první výraz nahradil jiným s podobným významem a ten druhý vypustil, jelikož v češtině ho už není nutné zmiňovat podruhé: „Dejte jim však zaopatření - zámožný podle prostředků svých a chudý podle prostředků svých – (užitku) podle zvyklostí uznaných.“; verš 236, súra 2 Kráva). A jindy se toto slovo používá v souvislosti s pohlavním stykem, jako je tomu ve již dříve uvedeném verši: „فما استمتعتم به منهن“, tj. ve významu: „A bez ohledu na to, jak jste si s nimi užívali“ (verš 24, súra 4 Ženy). A takovýchto slov odvozených od „الاستمتاع“ (užívání si) je v Koránu 60 v nejrůznějších významech, přičemž ani jeden z nich neoznačuje dočasný partnerský svazek, jako je tomu např. ve verši 128 ze sóry 6 Dobytek: „وقال أولياؤهم من الإنس ربنا استمتع بعضنا ببعض وبلغنا أجلنا الذي أجعلت لنا قال النار مثواكم“, tj. ve významu: „Tehdy řeknou pomocníci jejich z lidí: Pane náš, měli jsme užitek (v Hrbkově překladu: prospěch) jeden z druhého, avšak dospěli jsme ke lhůtě, kterou jsi nám stanovil. I řekne jim: Oheň budiž vaším útočištěm“ nebo také ve verši 30 ze sóry 14 Abrahám: „قل تمتعوا فإن مصيركم إلى النار“, tj. ve významu: „Řci: Jen si užívejte, vždyť cíl váš konečný je oheň pekelná!“ Slovo „تمتعوا“ znamená „užívejte si“, tedy doslovně přeloženo: „mějte nebo dělejte *mut'a* (užitek a potěšení)“. Znamená to, že tu Alláh říká nevďěčníkům, aby praktikovali dočasný partnerský svazek *mut'a*? Verš mluví o něčem úplně jiném. Stejně tak i výraz ze sóry Ženy „استمتعتم“ (užívali si), i všechna ostatní slova odvozená v Koránu od „الاستمتاع“ (užívání si) – kdybychom ho chtěli vyložit ve významu *mut'a* (dočasněho partnerského svazku), odporovalo by to kontextu. Co tedy verš znamená?

MAHR (dar manželce) může být dán za různých situací:

1. Když nastane rozvod ještě před stanovením výše *mahru* a před tím, než dojde k pohlavnímu styku – v tom případě je výše *mahru* neurčitá a závisí na prostředcích muže, jak Alláh řekl ve verši 236 ze sóry 2 Kráva ve významu: „Není pro vás hříchem, rozvedete-li se s ženami svými, dříve než jste se jich dotkli anebo dříve, než jste jim určili obvěnění a dejte jim možnost si užívat – zámožný podle prostředků svých a chudý podle prostředků svých – užítku podle zvyklostí uznaných.“
2. Když se manželé rozvedou po tom, co už byl *mahr* stanoven a došlo k pohlavnímu styku – v tom případě muž musí dát ženě

dohodnutý *mahr*, i kdyby s ní měl pohlavní styk jen jednou. A to je význam verše 24 ze súry 4 Ženy: **„A bez ohledu na to, jak (často) jste si s nimi užívali, dejte jim jejich odměny podle usta-novení“**. Tedy, jednoduše řečeno: „Muslimové, po-kud se rozvedete se svými manželkami, dejte jim celý *mahr*, na kterém jste se dohodli, protože pokud mezi vámi došlo k pohlavnímu styku, pak vůbec nezáleží na tom, jestli jste se rozvedli po dvaceti letech nebo hned druhý den - i kdybyste se s nimi vyspali jen jednou jedinkrát!“ – jelikož *mahr* je odměna ženě za pohlavní styk. Manželství v Islámu je smlouva, ve které mj. dává muž ženě finanční odměnu (*mahr*) za to, že s ní bude moct mít pohlavní styk. To, že odměnou je myšlen *mahr* potvrzuje Alláh ve verši 50 ze súry 33 Spojenci: **„Proroku, dovolili jsme ti manželky tvé, jimž jsi dal jejich odměny“**. V obou těchto verších je pro *mahr* použito naprosto stejné slovo: „أجورهن“, což zname-ná: „jejich (žen) odměny“ (od slova „أجر“ = „odmě-na“). Překlad tohoto i předchozího verše je však u lva-na Hrbka nepřesný a matoucí, a proto si to musíme objasnit. V prvním zmíněném verši v tomto bodě Hrbek toto slovo přeložil jako „jejich odměnu“, při-čemž v tom druhém to samé slovo přeložil jako „obvňení“ – přesto, že jde o naprosto totožný výraz („أجورهن“) i význam (jejich – žen - odměny). Odmě-nou je tedy myšlen *mahr*. Další nepřesností v Hrbkově překladu je to, jak přeložil část verše 24 ze súry 4 Ženy, ve které Alláh říká: „فما استمتعتم به منهن“. On na-psal: „A za to, co jste užívali s těmito ženami“, při-čemž přesnější překlad je: **„A bez ohledu na to, jak (tj. jak často) jste si s nimi užívali“**. Výraz „فما“, který Hrbek přeložil jako „A za to“, zde znamená to samé, co slovo „فمهما“, tj. „A jakkoliv“ nebo „A bez ohledu na to“. Považování tohoto verše za důkaz pro povolení *mut'a* je tedy neplatné, jelikož je to následování toho, co je v Koránu víceznačné. Navíc to celkový kontext odmítá. Hned v dalším verši totiž Alláh řekl ve významu: **„Však ti z vás, kteří se nemohou pro nedosta-tek prostředků oženit s věřícími muhsanami, nechť vezmou si z těch, jimž vládnou vaše pravice“** (verš 25, súra 4 Ženy). V těchto verších se Alláh přesunul od té obtížnější varianty k té snazší, kterou je svazek s otrokyní – a přitom není nic snazšího než *mut'a*. Kdyby svazek zmíněný v předchozím, 24. verši byl dočasný svazek

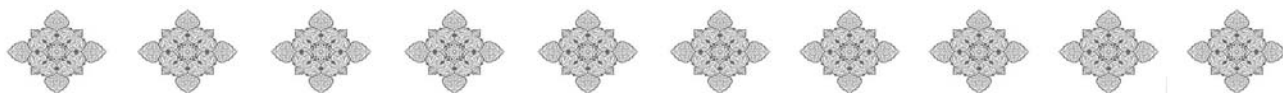
mut'a, pak by to znamenalo, že *mut'a* je obtížnější než svazek s otrokyní, což je nesmysl.

Ve společnosti, ve které žil Prorok (sAs), muslimové nepraktikovali MUT'A:

Kdyby muslimové za doby Proroka (sAs) praktikovali *mut'a*, pak by to byl Alláh zmínil v Koránu, a to prostřednictvím jasných, jednoznačných a pevně stanovených veršů. Zaprvé by řekl, zda je *mut'a* povolena či zakázaná, a pak by uvedl její pravidla. Stejně tak není nejmenších pochyb o tom, že kdyby byla *mut'a* za doby Proroka (sAs) povolena, byli by ji *sahába* a všichni ostatní muslimové praktikovali ve velkém měřítku, protože je velice snadná a vyřešila by problém spousty mužů. Jak mohl tedy Alláh ignorovat tak důležitou a zároveň rozšířenou věc, jakou je *mut'a* a nezmínit to v Koránu, zatímco dlouze hovoří o manželství a svazku s otrokyní? Navíc, Alláh věděl, že svazek s otrokyní se přestane po určité době praktikovat a bude zapomenutou věcí, a přesto o něm mluvil v Koránu velice podrobně. A my až dodnes recitujeme verše s pravidly souvisejícími se svazkem s otrokyní. Jak by tedy mohl zanedbat *mut'a*, kdyby byla za doby Proroka (sAs) aktuální a věděl přitom, že ji muslimové budou praktikovat déle nežli svazek s otrokyní? Vždyť v Koránu zmínil i alkohol, který není pro společnost tak závažný a nebezpečný jako *mut'a*, a když ho zakázal, udělal to po fázích. To vše má pouze jedno jediné vysvětlení – *mut'a* byla od počátku Islámu zakázána a islámská společnost za doby Proroka (sAs) ji nepraktikovala, jak je to jasné z mekkánských veršů v súrách Věřící a Stupně.

2. MUT'A ve výrocih a FATAWA učenců:

První, u čeho je třeba se pozastavit, je výrok Ibn 'Abbáse, nechť je s ním Alláh spokojen (*radi'lláhu 'anhu* = rAa), zaznamenaný ve sbírce imáma At-Tirmidhí, ve kterém říká: „*mut'a* se praktikovala na počátku Islámu (tj. přetrvala z dob *al-džáhilíja* = doba před Islámem) – bylo ve zvyku, když muž přijde do města, ve kterém nikoho nezná, že se ožení se ženou na určitý počet dnů, po které předpokládá, že se v tom městě zdrží. Ona mu za to pohlídá jeho věci a postará se o něj. To platilo, dokud nebyl seslán verš: ... **jedině před svými manželkami či otrokyněmi** (verše 5-7, súra 23 Věřící a verše 29-31, súra 70 Stupně). Každé pohlaví kromě těchto dvou je tedy zakázané.“ Z tohoto výroku je vidět, že *mut'a* byla zvykem za předislámské doby a na počátku Islámu byla zakázána. Ve sbírce imáma Ahmeda je zaznamenané, že se nějaký muž zeptal 'Abdulláha bin 'Omara (rAa) na *mut'a*. 'Abudulláh bin 'Omar (rAa) se rozzlobil a

řekl: „Při Alláhu, nebyli jsme za doby Proroka (sAs) smilníci ani *musafihun*“ (*musafih* je opak *muhsan*). Z tohoto je jasné, že ve společnosti Proroka (sAs) se *mut'a* nepraktikovala. Na tento fakt poukázal i imám An-Nawawí v komentáři ke sbírce Sahíh Muslim, šejch Al-Sarchasy v knize Almabsut a šejch Machluf v knize Safwat Albajan a jiní. Ve všech ostatních výrocích o *mut'a* je zmíněno její povolení pouze na konkrétní tři dny – jednou v bitvě Chajbar a jednou při dobytí Mekky – pak byla zakázána Prorokem (sAs) až do Soudného dne. Ibn 'Abbás (rAa) měl názor, že *mut'a* je povolená pro toho, kdo je nucen a nemá na výběr. Postavili se ale proti němu ti nejvýznamnější ze *sahába* a jeho *fatwy* nepřijali, ba ji přísně odmítli, jako např. 'Alí bin Abí Tálíb (rAa), který mu řekl: „Věru jsi zabloudiv. Prorok (sAs) nám zakázal *mut'a* v bitvě Chajbar.“ (výrok uveden ve sbírce Sahíh Muslim). Přísně se proti němu postavil také 'Abdulláh bin Az-Zubajr (rAa). Imámové At-Tirmidhí, Al-Bajhaqí a At-Tabarí uvádí, že Ibn 'Abbás (rAa) se nakonec od své *fatwy* distancoval. Ale i předtím Ibn 'Abbás (rAa) *mut'a* zakazoval, říkal pouze: „Je to jako zdechlina pro toho, kdo je nucen (se jí najíst) a nemá na výběr“ – jenže i tuto myšlenku sám nakonec odmítl. Ibn 'Omar (rAa) řekl: „Omar bin Al-Chattáb (rAa), po tom, co byl zvolen chalífou, řekl na mimbaru: Prorok (sAs) nám povolil *mut'a* na tři dny, a pak to zakázal. Při Alláhu, ukamenuji každého, o kterém se dozvím, že byl *muhsan* a dopustil se *mut'a*, jedině, že by mi přinesl čtyři svědky, kteří by dosvědčili, že Prorok (sAs) povolil *mut'a* po tom, co ji zakázal.“ (výrok uveden ve své sbírce Ibn Mádža). 'Omar (rAa) nezakázal *mut'a*, ale pouze sdělil těm, kteří nevěděli, že je zakázána, že ji Prorok (sAs) zakázal. A ukamenování za *mut'a* není ničím novým, jelikož *mut'a* je *zina* (cizoložství), a to Prorok (sAs) za jistých podmínek trestal ukamenováním. *Mut'a* byla povolena pouze tři dny v bitvě Chajbar a tři dny při dobytí Mekky. Před tím i po tom byla zakázána. Není to tak, jak se mnozí domnívají, že to bylo povoleno až do bitvy Chajbar nebo dokonce až do dobytí Mekky, a pak přišel zákaz.

Učenci z Prorokova rodu (sAs) se shodli na tom, že MUT'A je zakázána:

Prvním učencem z Prorokova rodu (sAs), který zakázal *mut'a* byl sám 'Alí bin Abí Tálíb (rAa), což je zaznamenáno jak u sunnitů, tak i u šíitů, a to v těchto knihách (knihy, které uznávají šíitě): Sbíрка výroků imáma Zaid bin 'Alí (rAa), Tahtheeb Al-ahkam od Altousy (251/7), Al-istibsar také od Altousy (142/3) a Wasail Alši'a od Al'amily (441/4). Zakázal to i jeho již zmíněný syn Zaid. Stejně tak *mut'a* zakázal imám Dža'far As-Sádiq, jak je uvedeno v knize Bihár Al-anwar (318/100). V knize se píše, že imám, když byl tázán na *mut'a* odpověděl: „U nás to dělají jen hříšnice.“ A u zajdijjovců (jedna z větví šíitů) v knize Ar-raud An-nadir stojí, že řekl: „Je to *zina*.“ Dalším je imám Mohammed Al-Baqir, který

o tom řekl: „Není to nic jiného než *zina*!“ (uvedeno ve sbírce Ar-raud An-nadir). Pro další imámy, kteří *mut'a* zakázali se můžete podívat do knihy Alkáfi od Alkalíní (449/5 a 453/5). Patřil k nim i imám Alhasan bin Jahjá bin Zaid, největší učenec své doby v Iráku, jak je uvedeno v knize Ar-raud An-nadir.

Všechny ostatní výroky, které *mut'a* povolují jsou lživé, jelikož jejich *sanad* (sled vyprávěčů, na kterém je založena správnost výroku) je špatný, ale hlavně proto, že to odporuje Koránu, sunně a tomu, na čem se shodli *sahába* (rAa) a učenci ummy. Nebylo zaznamenáno, že by jeden jediný člověk z rodu Proroka (sAs), ať už učenec nebo obyčejný muslim, byl z matky, která praktikovala *mut'a* – alespoň ne po první tři staletí po Prorokovi (sAs). Kdyby potomci Proroka (sAs) povolovali *mut'a*, pak by ji zajisté někteří z nich praktikovali a měli by tímto způsobem děti. Jenže v rodokmenech nenalezneme nic takového, ba naopak. Můžeme v nich vidět jen dva typy žen – svobodné ženy, se kterými byl uzavřen trvalý manželský svazek a otrokyně. Tímto se jasně prokazuje, že všechny výroky, ve kterých prý potomci Proroka (sAs) *mut'a* povolili jsou lživé, a je z toho jasné, že to nikdy nepraktikovali – chvála za to Alláhu.

Shrnutí:

1. Jediné, co je v Koránu zmíněno o *mut'a*, je její zákaz.
2. Společnost Proroka (sAs) *mut'a* nikdy nepraktikovala. Byla povolena pouze tři dny v bitvě Chajbar a tři dny při dobytí Mekky, a v obou případech to ještě k tomu bylo mimo islámskou společnost.
3. Všichni *sahába* se shodli na tom, že *mut'a* je zakázána, a to včetně 'Alího bin Abí Tálíba (rAa) a Ibn 'Abbáse (rAa).
4. Všichni učenci ummy se shodli na tom, že *mut'a* je zakázána, a to včetně učenců z Prorokova rodu (sAs), tzv. „Ahlu-l-bajt“.
5. *Mut'a* byla zakázána již na počátku Islámu jednoznačnými verši v Koránu, které platí až do Soudného dne. Neexistuje žádný důkaz z Koránu ani ze sunny, že by *mut'a* byla povolena. Jediné, co její zastánci považují za důkaz jsou víceznačné verše a lživé a slabé výroky.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

**„Pane náš, nedej odchýlit se srdcím našim poté,
cos uvedl nás na cestu správnou, daruj nám milost,
jež od Tebe vychází, vždyť Tys věru dárc
největší.“** (Rod Imránův, verš 8)

Pro Hlas přeložil Samer Shehadeh,
zdroj: www.albrhan.com

Mírnost, ohleduplnost a zdvořilost ve vztahu k druhým

Alláh Nejvyšší říká:

"A buď laskavý a pokorný k věřícím, kteří tě následují." (26:125)

"Lidé, stvořili jsme vás z muže a ženy a učinili z vás národy a kmeny, abyste se vzájemně poznali. Nejvznešenější z vás před zraky Alláha je ten, kdo je nejctnostnější a uvědomuje si Jej nejvíce..." (49:13)

* *Ijád ibn Hamár* vyprávěl, že Alláhův Posel řekl: "Alláh mi zjevil, že byste k sobě měli být pokorní. Nikdo by se neměl nad nikým povyšovat ani být nespravedlivý vůči druhému." (Muslim)

Komentář: Pokorné, shovívavé a laskavé zacházení s druhým člověkem je nazýváno pokorou. Tento *hadíth* vyjevuje zásadu, podle které by nikdo neměl opovrhovat někým druhým kvůli majetku, společenským rozdílům nebo rodokmenu. Kromě toho bychom se k druhým neměli chovat nelaskavě a bezcitně. Jestliže Alláh někoho poctil nějakým postavením nebo hodností, měl by mu za to člověk být vděčný a ne se chovat k ostatním neuctivě a ponižovat je a týrat.

* *Abú Hurajra* vyprávěl, že Alláhův Posel řekl: "Vašeho bohatství neubývá, když dáváte milodary chudým (*sadaqa*). Alláh zvětšuje úctyhodnost toho, kdo odpouští druhým, kdo je krmí a slouží jim, aby potěšil Alláha, bude Alláhem povýšen." (Muslim)

Komentář: Dávání milodarů a dobročinná činnost sice zmenšuje bohatství člověka, avšak Alláh kompenzuje dárce zvětšením jeho bohatství. Kromě toho ho ta nejlepší odměna čeká na Onom světě, a ta jeho ztráty bohatě nahradí. Anebo Alláh požehná zbytku jeho majetku takovým způsobem, že pocit ztráty brzy sejde z mysli. Co se týče shovívavého a pokorného přístupu k lidem, někdy bývá mylně chápán jako pokoření. Ale Alláhův Posel (necht' mu Alláh žehná a dá mír) tento mylný dojem vyvrací. Pokora totiž zvětšuje vaši úctyhodnost a důstojnost. A pokud jde o Onen svět, nejlepší odměnou je, když je člověk požehnan duchovními výšinami.

* *Anas* prošel kolem několika dětí a pozdravil je (řka *As-salámu* 'alejkum). Pak prohlásil: "Alláhův Posel (necht' mu Alláh žehná a dá mír) dělal to samé." (Al-Bucháří a Muslim)

Komentář: Pozdravit malé děti pozdravem míru je skvostným příkladem pokory. Podobně je věřící povinen zdravit i svou ženu a děti, když přijde domů, což bude také považováno za projev pokory. Dále by měl zdravit své podřízené, sloužící i další níže postavené lidi. Kdo se tomu vyhýbá, projevuje pýchu a aroganci a nedodržuje způsoby Proroka (necht' mu Alláh žehná a dá mír), což stačí k tomu, aby to vzbudilo nelibost Alláha.

* *Al-Aswad ibn Jazíd* vyprávěl, jak se jednou někdo zeptal 'Ájši, co vlastně dělával Alláhův Posel (necht' mu Alláh žehná a dá mír) doma, a ona odpověděla: "Pořád dělala domácí práce, pomáhal ostatním členům rodiny, a když nastal čas modlitby, šel se pomodlit." (Al-Bucháří)

Komentář: I zde se dozvídáme o neobyčejné pokoře Alláhova Posla (necht' mu Alláh žehná a dá mír). Mnoho mužů považuje pomoc ženě v domácnosti za svoji urážku a pohanu. Takové chování je však v rozporu s praxí Alláhova Posla (necht' mu Alláh žehná a dá mír). Pomáhat ženě v domácích pracích je součástí Prorokovy praxe (*sunny*) a muž by kvůli tomu neměl mít komplex. Avšak přílišné zaujetí domácími pracemi, které odvádí od modlitby, také

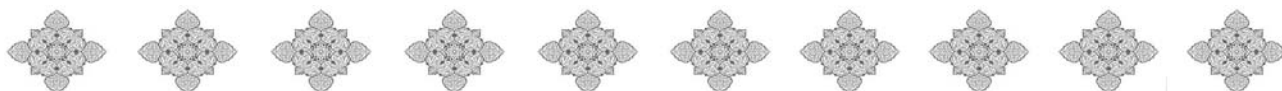
není žádoucí, a to ani pro ženu, ani pro muže. Když přijde čas modlitby (*salát*), člověk by měl zanechat všech činností a připravit se.

* *Tamím ibn Usejd* vyprávěl: Přišel jsem za Prorokem (necht' mu Alláh žehná a dá mír), když měl zrovna kázání, a prohlásil jsem: "Alláhův Posle, přišel za tebou cizinec (čímž myslel sám sebe), aby se dozvěděl více o svojí víře. Téměř

nic o nic neví." Alláhův Posel (necht' mu Alláh žehná a dá mír) přerušil kázání a obrátil se ke mně. Přinesli mu židli, on se na ni posadil a začal mi vysvětlovat, co ho naučil Alláh. Pak se vrátil ke kázání a dokončil ho. (Muslim)

Komentář: Tento *hadíth* rovněž odráží, kromě nesmírné pokory Proroka (necht' mu Alláh žehná a dá mír), jeho vlídnost a ochotu poskytnout útěchu poutníkovi, a zároveň ukazuje, jakou prioritu dával víře a učení Islámu. Dále se zde ukazuje, že během kázání může duchovní dočasně opustit kazatelnu a popovídat si s někým, kdo to potřebuje.

* *Anas* vyprávěl, že když Alláhův Posel (necht' mu Alláh žehná a dá mír) dojedl, olízl si tři prsty (ukazováček, prostřední-

ček a palec) a řekl: "Jestliže někomu upadne kousek jídla na zem, ať si ho očistí a sní. Nenechávejte ho satanovi." Také nám přikazoval, ať dojíme všechno, co máme na talíři: "Nevíte, v kterém soustu vás čeká požehnání." (Muslim)

Komentář: I tento *hadíth* klade důraz na pokoru, prostotu a vnímavost pro Alláhova požehnání. Nepochota zvednout sousto spadlé na zem a sníst ho nebo nechávání zbytků na talíři je typické pro arogantní bohaté lidi. Je to projev lhostejnosti k Alláhovým darům. Projevem úcty k daru od Alláha naopak je, když někdo zvedne sousto spadlé na zem, očistí ho a sní anebo když někdo vylíže po sobě talíř. Takové chování dělá Alláhovi radost. Když někdo vylíže talíř nebo si olíže prsty, zvedne kus jídla spadlý na zem a po očistění ho sní, nic nepřijde nazmar. Požehnaná část jídla se takto dostane ke strážníkovi a on o ni nepřijde. Z tohoto *hadíthu* se tedy také dozvídáme, že ani sebemenší Alláhovo požehnání nesmí přijít vniveč. V dnešní době se bohužel jídlem mrhá, viz nejrůznější svátky a svatební obřady. A přitom jsou na světě milióny lidí, kteří trpí nedostatkem jídla, a v některých oblastech lidé dokonce umírají hladu. Kéž nás vede Alláh!

* Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel (nechť mu Alláh žehná a dá mír) pravil: "Každý Prorok pásal ovce." Někdo se ho zeptal: "I ty?" On odpověděl: "Ano, kdysi jsem pásal ovce za pár karátů v Mekce." (Al-Bucháří)

Komentář: Tento *hadíth* hovoří o pokorě a o tom, že je někdy smysluplné strávit jistou dobu života v ústraní. Jak je vidět, mezi vlastnosti pokorných lidí patří, že se dokážou živit manuální prací.

* Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel pravil: "Přijmu pozvání na hostinu, i kdyby se tam mělo servírovat pouze ovčí či hovězí koleno nebo rameno, a toto jídlo přijmu jako dar." (Al-Bucháří)

Komentář: Z tohoto *hadíthu* se dozvídáme, jak pokorný a prostý to byl člověk. Vezměme si z něho příklad a přijměme i to nejprostší pozvání chudého člověka i ten nejobyčejnější dar. Nesmíme odmítat dary jen kvůli tomu, že jsou příliš obyčejné nebo nedostatečné.

* Anas ibn Málík vyprávěl, že Alláhův Posel (nechť mu Alláh žehná a dá mír) měl velbloudici zvanou Al-Adbá, která

se ani za nic nenechala předjet jiným velbloudem. Jednou však přijel beduín na velbloudu, který byl rychlejší. Všechny muslimy to rozesmutilo. Alláhův Posel (nechť mu Alláh žehná a dá mír) si toho všiml a poznamenal: "A tak to je na světě, že Alláh poníží to, co se povyšuje." (Al-Bucháří)

Komentář: Tento *hadíth* podtrhuje jeden z Alláhových principů, podle něhož nikdy nic na světě nenechá trvale stoupat. Každá hvězda, která stoupá, musí jednou klesnout. Tento přirozený zákon platí to i pro jednotlivce a národy, stejně jako pro zvířecí říši. V tom spočívá Alláhova moudrost. Za prvé, rozklad a pád je osudem všeho na světě. Za druhé, aby člověku nestoupla do hlavy jeho moc a schopnost růstu, je svojí nepatrností varován, že existuje také něco jako Nejvyšší Bytost, jež vládne stvořením a jež může z mocných učinit slabé a bezmocné. Beduínský jezdec na velbloudu zarmoutil Prorokovy společníky, když překonal velbloudici Alláhova Posla (nechť mu Alláh žehná a dá mír), avšak Posel sám žádnou zášť necítil a místo toho situaci využil, aby na jejím příkladě vysvětlil moudrost Alláha. Tento *hadíth* ukazuje Prorokovu pokoru.

Preklad: Robert Hýsek a Hatem Berrezonga

Na úvod si řekněme tři základní zásady:

1. Radost a štěstí se skrývá uvnitř člověka, ne venku (v majetku, kráse ženy apod.) Jak být šťastný? Naplnit všechny čtyři stránky svého života – duchovní, tělesnou, společenskou a právo Alláha a vlasti atd. Jak? Urči si chvíli pro uctívání, chvíli pro sport, chvíli pro studium a chvíli pro rodinu.
2. Ty zodpovídáš za své štěstí! Nevymlouvej se, jako třeba: "Problém není ve mně, ale v mé ženě." apod. Radost nepřichází zvenku, ale zevnitř.
3. Pokud chceme změnit ostatní, musíme začít u sebe.

Test stupně lásky (tento test byl vyzkoušen odborníkem na vysokém počtu pacientů a funguje):

1. Napiš: "Já miluji Janu (dosad' si její jméno) a ona mě miluje" a vyslov její jméno.
2. Napiš první reakci (např. Tě napadne "Ano, já ji skutečně miluji!" nebo "Ne, to není pravda" nebo "No ... , kéž by!" atp.) nebo to s tím nemusí mít vůbec nic společného.
3. Udělej toto 5x.
4. Ted' napiš "Petr (dosad' svoje jméno) miluje Janu a Jana miluje jeho".
5. Napiš první reakci.
6. Udělej toto 5x.
7. Ted' napiš "Ty miluješ Janu a ona miluje tebe" a vyslov to.
8. Napiš první reakci.

Jak si získat svou milovanou (1. část)

Šejch Dr. Salah bin Saleh Ar-Rashed

9. Udělej toto 5x.
10. Tento test dělej o samotě, nikdo a nic tě nesmí rušit – žádná osoba, telefon nebo pití čaje apod. Myšlení na něco jiného nevádi, ale zapiš to.
11. Dělej tento test souvisle 14 dní. Pokud zapomeněš jediný den, začni úplně znovu.
12. Nesnaž se vysvětlit své reakce. O to se můžeš pokusit až po těch 14 dnech.
13. Pokud chceš, můžeš zápisky vyhodit po každém dni nebo po těch 14 dnech.
14. Čím rychleji a více bezmyšlenkovitě děláš tento test, tím lepší budou výsledky.

Postup a rady:

- A) Miluj ji absolutní láskou:
1. Miluj ji absolutní láskou, nikoliv kvůli něčemu. Př.: Manželka ti řekne: "Bojím se, že budu mít oškřivenou pleť ..." Co odpovíš? Katastrofou by bylo, kdybys řekl něco jako: "Zlato, neboj se. Vždyť dneska existuje spousta způsobů, jak to vyřešit ... Třeba plastická

chirurgie, krémy apod." Měj ji rád pro ni samotnou, ne pro její krásu, pak tvá odpověď bude asi taková: "Miláčku, na tom vůbec nezáleží. Já tě budu milovat pořád."

2. Napiš si do svých poznámek: "Musím říci své manželce, že je můj miláček a že jsem moc rád, že je v mém životě".
3. Skutečně ji obejmou a řeknu jí to.

B) Zajisti ženě pocit bezpečí:

1. Pochop, že její duševní stavba je jiná než tvá. Žena potřebuje od tebe neustále slyšet, že ji miluješ, že je to nejvýznamnější ve tvém životě, že bys nevěděl, co bys bez ní dělal atd. Tak jí to vždy říkej. To jí dává pocit bezpečí.
2. Z dalších vlastností ženy je přehnaná žárlivost. Nikdy se proto ani nesnaž svou ženu srovnávat s nějakou jinou ženou nebo ji před ní třeba jenom zmiňovat. I kdyby to byla tvá matka, sestra nebo bývalá manželka. Žena ve většině případů bude srovnávat sebe s ní.

3. Napiš si do svých poznámek: "Nikdy nebudu své ženě vyhrožovat (rozvodem apod.), nikdy nenaruším její pocit bezpečí, a také ji budu neustále připomínat a potvrzovat, že je ta jediná a nejdůležitější v mém životě."

C) Naslouchej a chápej:

1. Ženy si velice často stěžují, že jejich manželé nenaslouhají, a že pokud naslouchají, tak jediné, co udělají je, že začnou diktovat řešení — a to žena nechce. Žena nechce řešení. Chce cítit, že s ní cítíš a chápeš ji.

2. Stejně tak se žena často snaží neustále dávat manželovi rady, i když je on nepotřebuje nebo jí dokonce řekl, že o ně nemá zájem. Ona si totiž myslí, že je za něj zodpovědná a myslí si, že mu tím pomáhá a chce ho za každou cenu napravit — a muž si přitom myslí, že se ho jeho žena snaží ovládat.

3. Oba tyto problémy můžeme vyřešit tak, že pochopíme, proč tomu tak je. Vychází to z odlišnosti povah mužů a žen. Muž si dává velice záležet na síle a výsledcích svých činů. Rád dává rady a rád úspěchu dosahuje sám, bez cizí pomoci a chce být se svými výsledky spokojen. Proto o svých problémech a nedostatcích nemluví se svou ženou, ale obrátí se k nějakému moudřejšímu muži (učenci, šejchovi apod.), který mu poradí. Žádat radu od své ženy považuje za slabost. Zatímco požádat o radu učeného a moudrého muže není pro něj slabostí, jelikož to považuje za moudré, a moudrost je to, co chce. A to je důvod, proč muž okamžitě navrhuje ženě řešení. Protože to považuje za moudré a za pomoc. A je to také způsob vyjádření jeho lásky k ní.

4. Zatímco u ženy je to naopak. Pro ženu je důležitá samotná komunikace s ostatními a vyměňování názorů. Dokud s ní ostatní komunikují a ona s nimi, vyměňují si názory a dávají rady, cítí lásku. Žena tedy vyjadřuje lásku k ostatním právě komunikací s nimi, a to zejména dáváním rad. Takže čím více má žena někoho ráda, tím více mu dává rady. Pochopení tohoto faktu pomůže muži rozluštit tu hádanku, proč ženě vadí, když jí dává řešení. Rychlé odpovědi muže s řešeními často vyvolávají v ženě pocit, že muž se s ní nechce bavit a snaží se ukončit komunikaci co nejrychleji. A pokud toto bude pokračovat dál, žena si nakonec najde někoho jiného, kdo jí bude naslouchat — kamarádky apod. To je také důvod, proč žena občas pokračuje s povídáním i po tom, co dostala od muže řešení. Ona od tebe totiž nežádá řešení — ona jenom chce, abys jí naslouchal a dal najevo, že s ní cítíš — a tím, že ji miluješ. Proto dáváním řešení velice často nevede k dobrému výsledku, i když někdy je to pochopitelně třeba.

5. Řešení? Nediktuj ženě řešení — pouze jí naslouchej a dej jí najevo, že s ní cítíš. Příklad dvou rozhovorů:

a. Rozhovor hluchých (rozhovor dvou manželů, kteří neznají právě zmíněné body):

Jana: "Mám hrozně moc povinností v našem ženském klubu, které mi berou všechnen můj čas. Nemám čas na sebe samotnou ..."

Petr: "Tak tam k nim nechoď, nepotřebuješ je."

Jana: "Ale já tam chodím ráda. Jenže ony si myslí, že všechno musím dělat já a že to ještě k tomu musím zvládnout za jediný den. Nevím, co mám dělat."

Petr: "Tak je neposlouchej. Dělej jenom to, co můžeš udělat."

Jana: "Ani si nedokážeš představit, jak mě teď moje maminka potřebuje. Právě prochází krizí."

Petr: "Neměj starosti, ona to pochopí. Ty se vždycky staráš o hlouposti."

Jana: "Já, že se vždycky starám o hlouposti?! Proč mě neposloucháš?!"

Petr: "Vždyť tě právě poslouchám!"

Jana: "Nic, zapomeň na to ..."

Jana přišla domů a chtěla jen soucit a něhu. Petr byl zmatený a nevěděl, co se děje, když najednou bylo po rozhovoru.

b. Rozhovor zamilovaných:

Jana: "Mám hrozně moc povinností v našem ženském klubu, které mi berou všechnen můj čas. Nemám čas na sebe samotnou ..."

Petr: (hluboký nádech a výdech) "Vypadá to, že jsi měla opravdu těžký den."

Jana: "Ony si myslí, že všechno musím dělat já a že to ještě k tomu musím zvládnout za jediný den. Nevím, co mám dělat."

Petr: "Hmmm ..."

Jana: "Ani si nedokážeš představit, jak mě teď moje maminka potřebuje. Právě prochází krizí."

Petr: "Ty jsi citlivá a milující žena. Pojd' sem, obejmi mě."

Jana (po tom, co si odlehčila v jeho náručí): "Já si s tebou tak ráda povídám. Vždycky mě dokážeš potěšit." A po chvíli: "Díky, že jsi mě vyslechl."

D) Napiš si: "Musím se naučit naslouchat své ženě tím, že ji nebudu vůbec přerušovat."

E) Neustále chval svou ženu a děkuj jí za všechno malé i velké. Pokud žena nebude cítit, že je milá, krásná, chytrá, a prostě ta nejlepší, před svým manželem, tak před kým?

F) Po dobu 1–3 měsíců praktikuj následující:

Piš si všechny dobré věci, které ti tvá žena dělá a děkuj jí pak za každou z nich. Vybírej k tomu ty vhodné chvíle — ne po rozhovoru ani ve chvíli, kdy je ona zaneprázdněná, ale ve chvíli, kdy jste v klidu a v pohodě.

G) Chovej se k ženě něžně:

Žena je jako křehká nádoba — snadno se rozbije. Nesnaž se ji proto napravit — rozbil bys ji. Ber ji takovou, jaká je. A toto je také doporučení Proroka (sAs). Proto jednou z nehorších věcí, kterou může muž udělat, je ženu bít. Bítí ženy je nemoc. Takže pokud svou ženu biješ, pak věz, že jsi nemocný a potřebuješ se léčit. Prorok (sAs) řekl o mužích, kteří bijí své ženy: "Slyšel jsem, že někteří muži bijí své ženy. Taci věru nepatří mezi ty nejlepší z vás." Toto tvé chování může

mít původ v tom, že tvůj otec měl ve zvyku bít tvou matku, ty sám jsi býval bit nebo jsou příčinou tvé duševní problémy.

H) Neponižuj svou ženu:

Žena je člověk jako ty, který si zaslouží respekt. A bylo a dosud je mnoho žen, které předčí desítky mužů. Který muž na celém světě se dnes vyrovná Chadídž nebo Aiše (rAa)?

I) Napiš si: "Budu respektovat svou ženu. Nebudu ji ponižovat. A nejlepší muži jsou ti, kteří se nejlépe chovají ke svým ženám."

J) Diskuse k řešení problémů:

Při takové diskusi dbej na tyto věci:

1. Vyjádři upřímně své pocity (nechoď kolem horké kaše, ale řekni to upřímně, jako např., že žáríš, že potřebuješ více sexu apod. Řekni to postupně a příjímým způsobem).

2. Pečlivě naslouchej (je rozdíl mezi tím, slyšet a naslouchat).

3. Přijímej city a názory ženy, i kdyby byly tyto city nebo názory jiné než tvé.

4. Naplánuj sezení, ve kterém se ženy zeptej: "Jak poznáš, že tě někdo miluje? A jak poznáš, že ty někoho miluješ?" A také se jí zeptej: "Jak poznáš, že tě někdo nemá rád?" Atd. A dbej přitom na tyto tři věci:

- a. Dběj na již zmíněná pravidla.
- b. Ať sezení netrvá více než jednu hodinu. Také určí termín sezení několik dní předem.
- c. Dobře si naplánuj vhodný čas a místo.
- d. Dělej tato sezení často a zapisuj si po jejich skončení výsledky (k čemu si došel, kde diskuse skončila, co se musí vyřešit příště atd.).

K) Žena, zvláště ta arabská, má ráda silného muže. Tím není myšlena fyzická síla, ale ta duševní. Být psychicky silný a umět se rozhodovat. Začni přitom u sebe. Posil se duševně.

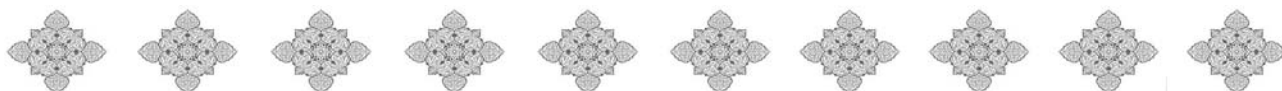
L) Vyhní se sedmi věcem, které dokáží dovést manželský vztah ke krachu:

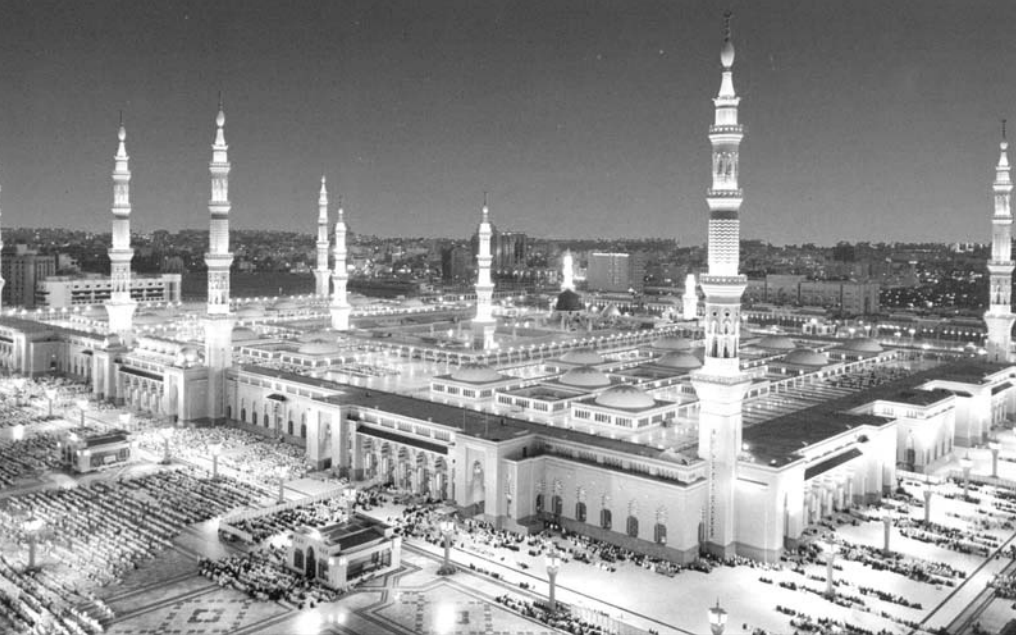
1. Panovačnost — někteří muži se domnívají, že musejí mít hlavní slovo úplně ve všem. Takový člověk se ve skutečnosti snaží skryt svou slabost. Ano, buď vždy rozhodný, ale přijímej také názory ostatních.

2. Nerozhodnost — je to přesně opak panovačnosti. Neexistuje žádná žena na světě, která by měla ráda nerozhodného muže. Musíš mít své rozhodnutí. Jdi tedy tou zlatou střední cestou: Měj vždy své rozhodnutí, ale před tím se vždy porad' s ostatními — a dbej přitom na společný prospěch.

3. Nepodporování (*tahbeeth*). Např. manželka chce zhubnout, a ty jí přineseš čokoládu a řekneš jí: "Prosím tě, nesnaž se, ty to stejně nevydržíš!"

4. Přehnaná žárlivost — někteří lidé vůbec nežárlí, což Prorok (sAs) odsoudil a jiní žárlí až příliš. Správné je mít takovou tu přirozenou žárlivost, která ochrání

manželský vztah, ale nepřehánět to. Jeden ze sahába jménem Mu'ádh byl tak žárlivý, že se nikdy neoženil se ženou, která už byla jednou vdaná. To je však špatně a Prorok (sAs) tuto přehnanou žárlivost odmítl. Sám Prorok (sAs) se oženil s ženami, které již byly před tím vdané, jediná panna, kterou si vzal byla 'Aiša. Mnozí muži si myslí, že přehnaná žárlivost je důkazem lásky, to ale není pravda. Ve skutečnosti je přehnaná žárlivost důsledkem malé sebedůvěry. Je absolutně nevhodné, aby muž pokládal své ženě pochybné otázky, kterými ji nepřímo obviňuje nebo ji říkal, že lže, když mu odpoví (jako např.: ona odpoví a on jí na to řekne: No, a teď mi řekni pravdu ... nebo Ty lžeš! apod.). Kdyby žena neměla dobrou víru, mohla by svého manžela podvést jen díky jeho otázkám, kterými zpochybňuje její čest a důvěru. Pokládat takové otázky je z nevychovanosti a může to způsobit velké problémy v manželském vztahu.

5. Stěžování si — Allan Kridman říká: "Muž, který si neustále stěžuje a nedokáže nést zodpovědnost za následky svých činů v životě potřebuje dudlík." Takový člověk, který si pořád stěžuje, se snaží vždy svést vinu na někoho jiného a není schopen nést zodpovědnost za to, co dělá. Takoví lidé mají dlouhý seznam výmluv a věcí, na které si stěžují, jako třeba: "Neměl jsem dobré dětství, má žena mě nepodporuje, práce je špatná, vedoucí je nechápavý, za všechno může vláda, stát je celý špatný, lidé jsou špatní, závist, někdo mě uhrnul, terorismus, sionisté, já mám vždy smůlu, už nejsem tak mladý jako dřív, špatný zdravotní stav a tak dále ...". Slyšel jsi někdy nebo četl o Prorokovi (sAs), že si stěžoval někomu jinému než Alláhu? Nikdy! Představ, jaké by to bylo, kdyby si takto stěžovali světoví velcí lidé a významné osoby s velkými zodpovědnostmi, jako prezident, vědci a učenci apod. Pokud jsi jeden z těch, kdo tímto trpí, pak s tím přestaň a vezmi si konečně na sebe svou zodpovědnost, a když se ti něco nepovede, neztrácej naději a zkus to znovu, ale pečlivě a udělej si proto plán, podle kterého pojedeš, snaž se být vždy zaneprázdněný a neměj za cíl dosáhnout vysokého postu nebo společenského postavení, to není cíl sám o sobě. Snaž se účastnit řešení problému a snaž se být lidem užitečný. Je smutné pro ženu, aby žila s takovým

mužem. Přirozenou reakcí pak může být, že žena bude vůči muži nepřijemná a nepřátelská.

6. Workholismus — je krásné pracovat a dosáhnout úspěchu, je ale špatně, aby se celý život člověka proměnil jen v práci. Takový člověk, který je posedlý prací se nazývá workholik. Žena, která má manžela workholika má spoustu volného času a hodně věcí, které by si přála udělat, ale nemůže. Život není jen práce, život je výběr z mnoha možností. Zabývej se chvíli prací, chvíli rodinou, chvíli koníčky, chvíli sportem a tak dále. Prorok (sAs) řekl ve významu: "Tvé tělo má vůči tobě právo, tvá žena a rodina mají vůči tobě právo a tvá duše má vůči tobě právo, dej tedy každému jeho právo." To je skutečné štěstí. Nežij kvůli práci, ale ať práce slouží tobě. Několik rad pro tebe, pokud jsi workholik: vyraž si občas na procházku, jdi do přírody a dívej se okolo, na tekoucí řeku, poslouchej zpívající ptáky apod., jdi na 'umra, zúčastni se občas (a nejlépe spolu s manželkou) něčeho méně vážného, nějaké nezakázané zábavy apod. Modli se občas v noci, drž v některé dny půst, nesleduj pořád hodiny, sedni si občas jen s cílem relaxovat.
7. Uražení citů ženy — pro ženu není nic důležitějšího než city. Pokud chceš, aby tvá žena byla šťastná, pak si tuto skutečnost musíš uvědomit. Respektuj její city, neurážej jí a snaž se jí dostávat do těch kladných citů. Muž, který uráží city své ženy, a ještě k tomu před lidmi, je hloupý a nevzdělaný člověk, který neví vůbec nic o psychologii ženy. Když s tebou mluví, poslouchej ji velice pozorně, abys věděl jaké city od tebe čeká. Ona od tebe nechce milion dolarů! Chce jen city! Několik rad, jak zacházet s city ženy: hovoř s ní o svých problémech, malých i velkých a ptej se jí na její názor; mluv o ní před lidmi dobře a chval ji, zvláště před těmi lidmi, které má ona ráda; buď s ní "gentleman" — otevírej jí dveře od auta, když chce nastoupit, nech jí vstoupit do dveří (bytu apod.) jako první; když uděláš chybu, omluv se jí za ni!; respektovat její práva na city a její sexuální a intimní práva; polib ji, když vidíš, že se snaží; neustále jí připomínej a potvrzuj všemi možnými způsoby, jak je pro tebe důležitá; poděkuj jí, když pro tebe něco udělá!; stůj při ní, když má nějaký problém a dej jí najevo, že s ní cítíš.
- To bylo těch sedm věcí, kterým se musíš vyhnout, pokud

chceš žít šťastně. Od teď se je tedy snaž úplně všechny dodržet.

M) Kup si nějakou knížku, ve které se píše o věcech, které ženu přitahují a tyto věci praktikuj.

N) Napiš si do svých poznámek (a praktikuj to):

1. Nesmím být diktátor, naopak, budu se se svou ženou a rodinou radit a respektovat je i brát jejich názory.
 2. Zároveň ale nesmím být váhavý a nerozhodný člověk, musím mít svůj názor.
 3. Musím být optimistický, doufat v dobro a neztráčet naději.
 4. Musím své ženě důvěřovat, a ne ji neustále podezírat.
 5. Musím být silný, nesmím si pořád stěžovat.
 6. Musím být muž — musím se zajímat o svou ženu a rodinu více než o svou práci.
 7. Musím být soucitný člověk — musím cítit se svou ženou, respektovat její city.
- A pak si kup knížku na tato téma.

O) Jak se zbavit podezřívání své ženy?

Jak již bylo řečeno, žárlivost ve svých přirozených mezích je v pořádku a může být užitečná, nesmí to však dojít tak daleko, aby muž svou ženu podezíral. U některých mužů to dochází tak daleko, že svou ženu sledují a prohledávají jí její šaty a další věci. To už je duševní nemoc, která se musí léčit. Pokud tímto netrpíš, poděkuj za to Alláhu, jinak mám pro tebe několik rad, jak se toho zbavit:

1. Hned, jak se u tebe objeví nějaké pochyby, vyžeň je z hlavy a nemysli na to.
2. Pokud máš podezření, pak si toto podezření a pochyby neověřuj (a to platí obecně, jako např. při tahára - čistotě apod.) - tak, jak to řekl Prorok (sAs): "Pokud máte podezření nebo pochyby, neověřujte si to." A to je nejlepší způsob léčby. Prostě, i kdyby tě něco nepadlo, vůbec nic nedělej. Pokud svou ženu sleduješ, prohledáváš jí šaty a další věci, pak požádej o lékařskou pomoc.
3. Pokud jsou tvá podezření založena na důkazech a svědectví lidí, pak se svou ženou promluv na rovinu (slušně a opatrně) a nech to být, spolehni se na Alláha, vždyť On nepomáhá zrádcům.
4. Pokud jeden z tvých rodičů trpěl tím samým, pak je přednější obrátit se na lékaře. Stejně tak by ses měl obrátit na lékaře, pokud jsi měl v dětství nějakou nehodu nebo jsi viděl doma v dětství zradu apod.
5. Pokud tvá žena ztratila v tebe důvěru díky tvému neustálému podezřívání a sledování, neztrácej naději. Můžeš opět získat její důvěru během šesti měsíců, pokud úplně zanecháš sledování i podezřívání.
6. Nauč se tak zvané relaxační posezení, je to jeden z nejlepších způsobů léčby, a to se týká i problémů s depresemi.

Jak docílíš toho, aby tě tvá žena přestala podezírat?

1. Věnuj se jí — praktikuj všechno, co jsme si dosud řekli.
2. Čas od času jí připomínej, jak důležitá je pro tebe

a jak moc ji miluješ a vyjadřuj jí svou lásku všemi možnými způsoby.

3. Pokus se dosáhnout toho, aby ti povídala o své minulosti. Možná, že zažila v dětství nebo jindy něco nepříjemného, co způsobilo toto podezřívání.
4. Mluv s ní o tom a slib jí, že nikomu nic neřekneš.
5. Neustále jí sděluj, kde jsi a co děláš – tak dlouho, dokud tě nepřestane podezřívát.
6. Nedovol jí, aby tě sledovala a dělala podobné věci – vysvětli jí jasně, že je naprosto nemožné, abys něco takového udělal, že ty bys jí nezradil a zároveň, že nedovolíš, aby pochybovala o tvé cti a že tě tím uráží.
7. Pokud tě bude přesto všechno podezřívát, navrhní jí vhodným způsobem a ve vhodnou a klidnou chvíli návštěvu lékaře – a v žádném případě jí to nenavrhuje ve chvíli, kdy je jeden z vás rozzlobený nebo po hádce.

P) Dělej *du'á* (prosbu) upřímně. Nejlepším receptem pro šťastný manželský život je pevná víra a upřímné *du'á*. Alláh říká ve významu: "Kdo činí dobré, ať už muž nebo žena, a je přitom věřící, tomu dáme, aby žil dobrý život" a ohledně *du'á* říká: "A řekl váš Pán: Vyzvějte mě (proste mě, dělejte *du'á*) a já vás vyslyším". Toto je slib od Alláha - ale je určen pouze tomu, kdo věří, činí dobré a vyzývá Alláha upřímně.

Seven rad pro vyslyšené *du'á*:

1. Pros vždy jen o dobré věci - nikdy nedělej *du'á* proti někomu, i kdyby ti jakkoli ublížil.

2. Když děláš *du'á*, musíš přitom pevně věřit v to, že tě Alláh vyslyší.

3. Dělej *du'á* v každém čase a pořád. Nikdy neztrácej naději ve vyslyšení - Alláh má rád ty, kdo ho neustále prosíš. A dělej *du'á* zejména v situacích a časech, kdy je *du'á* nejlepší, jako je to při *sudžúdu*, po povinné modlitbě, mezi *adhán* a *iqáma*, při dešti, při dlouhých cestách, při nemoci, v poslední třetině noci, v pátek mezi *asr* a *maghrib*, při pití vody zam-zam a jindy.

4. Dělej *du'á* přímo k Alláhu, nepřidružuj k němu nikoho - nepros žádného člověka, živého nebo mrtvého (ve smyslu *du'á*), ani žádnou věc nebo strom nebo kámen apod.

5. Před tím, než uděláš *du'á*, dej *sadaqa* (almužnu).

6. Dělej dobré skutky, neboť dobré skutky zvedají *du'á* k Alláhu. Alláh říká ve významu: "K Němu stoupají slova dobrá (prosbu) a dobré skutky je zvedají."

7. A pokud chceš, pomodli se "*salát al-hádža*" (to je modlitba za účelem dělat *du'á* a žádat Alláha o něco), ta vypadá takto: Jsou to dvě *rak'a*, v první přečteš po al-fátíha súra al-káfírún (č. 109) a ve druhé *rak'a* súra al-ichlász (č. 112) a v posledním *sudžúdu* řekneš (po tom, co řekneš 3x *subhá-nalláh*) "*lá iláha illá-lláhu-ihalímu-lka-rím, subhána-lláhi rabbil-'arší-l'azím, alhamdu li-lláhi rabbil 'alamín, allá-humma inni as-aluka múdžibáti rah-matik, wa 'azá-ima maghíratik, wa-*

l'ismata min kulli thamb, wal-ghaní-mata min kulli birt, wa-ssalámata min kulli ithm, lá tada' lí thamban illá gha-fartah, wa lá hamman illá farradžtah, wa lá hádžatan hija laka ridan wa lija fíhá saláh, illá qadajtahá já arhamar-ráhimín" a pak poprosíš o to, co chceš (jako třeba: "Pane, udělej můj manželský vztah šťastným a nech, abychom byli s manželkou jeden z nejšťastnějších párů na světě" nebo cokoliv jiného).

Napiš si do svých poznámek: Pevná víra a upřímné *du'á* patří k nejdůležitějším věcem, které podporují stabilitu rodiny.

A také si napiš do svých úkolů: Musím dělat každý den *du'á*, aby Alláh posílil naše rodinné vztahy.

Pro Hlas přeložil Samer Shehadeh (pokračování v příštím čísle)

Poznámka: Tento materiál je určen pro lidi, kteří se chystají vstoupit do manželství, novomanžele, šťastné manžele a manžele, kteří trpí jen malými manželskými problémy. Ti, kteří trpí vážnými rodinnými nebo jinými problémy, které představují velkou překážku šťastnému manželství by se měli nejprve obrátit na odbornou pomoc u manželského poradce nebo u psychologa, a po té se vrátit k této přednášce.

Autor přednášky je původem z Kuvajtu, vystudoval v USA a ve Spojeném království, má několik doktorských diplomů v oboru psychologie a podobných oborech a v Pákistánu vystudoval islámskou nauku.

Mešity a modlitebny v ČR:

Mešity a modlitebny se stálým provozem:
Brno:

- Islámská nadace v Brně – Brněnská mešita
Videňská 38a, 639 00 BRNO
Program: otevřeno denně 12:00 - 21:00, páteční kázání (arabsky + česky), přednášky, četba Koránu, program v ramadánu, oslavy islámských svátků...

Praha:

- Islámská nadace v Praze (Islámské centrum v Praze) – mešita. Adresa: Blatská 1491, 198 00 PRAHA 9 – Kyje
Program: otevřeno denně 12:00 - 21:00, páteční kázání (arabsky+česky), přednášky, četba Koránu, program v ramadánu, knihovna, oslavy islámských svátků...
- Informační kancelář Islámské nadace v centru Prahy – modlitebna
Adresa: Politických vězňů 14, Pasáž Jiřího Grossmanna (1. patro), PRAHA I
Program: otevřeno denně 12:00 - 22:00, denní modlitby, páteční kázání (arabsky + česky), informace o Islámu, přednášky, výuka arabštiny

- Islámské kulturní středisko (turecká modlitebna)

Adresa: Politických vězňů 21, PRAHA I
Program: páteční kázání (turecky + česky), oslavy islámských svátků

Teplice:

- Islámské centrum v Teplících (pobočka Islámské nadace v Praze)
Nákladní 2484, TEPLICE
Program: otevřeno denně 12:00 - 21:00, páteční kázání (arabsky + česky), přednášky, výuka arabštiny

Modlitebny s omezeným provozem:

Praha:

- Modlitebna – studentská kolej Hvězda, Zvoníčková 6, 162 00 PRAHA 6
- Modlitebna – studentská kolej Troja, Pátkova 3, PRAHA 8
- Modlitebna – Masarykova kolej, Thákurova 1, PRAHA 6

Plzeň:

- Modlitebna – studentská kolej Bolevecká 34, blok L3, 6. patro, PLZEŇ
Program: páteční kázání, denní modlitby

Liberec:

- Modlitebna – studentská kolej Harcov, blok E, pokoj 101, LIBEREC
Program: páteční kázání (nepravdělně), denní modlitby

Hradec Králové:

- Modlitebna – studentská kolej, sute-rén, Palachova 3611, HRADEC KRÁLOVÉ
Program: středa – výklad Koránu + životopis Proroka (sAs)
pátek – páteční kázání + četba Koránu
neděle – fiqh + pamatování Koránu
denní modlitby
- Modlitebna – areál Vysoké školy (pro potřeby denních modliteb, jen pro studenty)

Olomouc:

- Modlitebna – studentská kolej B. Václavka, suterén, Šmeralova 8, OLOMOUC

Dubí u Teplic:

- Modlitebna – Tereziny lázně, Lázeňská 21, DUBÍ
Program: páteční kázání, denní modlitby. Modlitebna je v areálu lázní a je určena pouze pro lázeňské hosty.

Darkov u Karviné:

- Modlitebna – Lázně Darkov
Program: páteční kázání, denní modlitby. Modlitebna je v areálu lázní a je určena pouze pro lázeňské hosty.

Zpráva o činnosti Ústředí a organizací

Začátkem ledna jsme se v televizi několikrát vyjadřovali k podnětu na zrušení registrace UMO. Od 9.1. byly v Brněnské mešitě zahájeny lekce arabštiny a islámské výuky pro děti a mládež. Probíhají v několika skupinách ve čtvrtek, v pátek a v neděli.

Při příležitosti hadždže a Svátku oběti jsme vydali tiskovou zprávu pro media. Dne 18.1. jsme vystoupili ve zpravodajství televize Nova s informacemi o Velké pouti do Mekky. Dne 18. a 20.1. jsme hovořili o hadždži v rádiu Proglas. Dne 19.1. jsme promluvili o Velké pouti také v Dobrém ránu na ČT1. Dne 20.1. muslimové u nás oslavili Velký svátek. Proběhly sváteční modlitby a kázání a dne 22.1. také kulturní programy v pražské a brněnské mešitě, pro děti i dospělé.

Dne 20.1. jsme v Klatovech pronesli přednášku pro veřejnost pod názvem "Islám – náboženství míru nebo násilí?" Dne 21.1. jsme byli pozváni do Klášterce nad Ohří na promítání filmu z muslimského prostředí a po něm jsme besedovali s přítomnými o Islámu. Dne 26.1. navštívili brněnskou mešitu studenti policejní školy. Dne 31.1. proběhlo u brněnského primátora setkání se zástupci církví, kam byl pozván i zástupce Islámské nadace v Brně. Dne 31.1. jsme v sídle Židovské obce v Praze vykonali přednášku pro členy organizace Benai Brit. Dne 13.2. proběhla v Islámském centru v Teplicích přednáška na téma "Hidžra". Dne 14.2. navštívila brněnskou mešitu skupina studentů z gymnázia v Uničově, 15.2. studenti SPŠ ze Znojma, 17.2. ze střední školy knihkupecké v Brně a 22.2. skupina 87 důchodců z Brna.

Dne 22.2. proběhla úvodní přednáška čtyřdenního cyklu přednášek, které v Kulturním centru Zahrada v Praze 4 – Chodov pořádala Islámská nadace v Praze. Měla název "Islám – vznik a vývoj". Dne 23.2. jsme se v Praze zúčastnili besedy pro Klub mladých federalistů, kde se hovořilo na téma života muslimů v Evropě. Dne 26.2. proběhla valná hromada Islámské nadace v Brně.

Dne 2.3. jsme se zúčastnili veřejné diskuse pořádané Asociací pro mezinárodní otázky na téma "Islám v Evropě". Dne 9.3. proběhla druhá přednáška z cyklu Islámské nadace v Praze pro Kulturní centrum Zahrada na téma "Islám ve vztahu k ostatním náboženstvím". Dne 14.3. se V. Sářka za muslimskou obec zúčastnil Symposia o náboženské svobodě v Senátu, na které byli pozváni zástupci všech u nás registrovaných církví a náboženských společností.

Dne 16.3. navštívila mešitu v Praze skupina asi 20 studentů z Dánska, se kterou jsme diskutovali o činnosti mešity a o Islámu. Dne 19.3. vyšel v Magazínu Hospodářských novin rozhovor s několika muslimy žijícími v ČR. Dne 26.3. jsme podali Lidovým novinám (při příležitosti Velikonoc) informace o muslimských svátcích. Dne 31.3. navštívili mešitu v Brně studenti z místního gymnázia Táborská a 4.4. členové Klubu důchodců.

Dne 4.4. jsme poslali dopisy České biskupské konferenci a kardinálu Vlkovi vyjadřující účast se smrtí papeže Jana Pavla II. Na stejné téma se UMO vyjádřilo i pro rádio Proglas a Katolický týdeník.

Dne 5.4. jsme byli pozváni na besedu s učitelkami a rodiči v mateřské škole v Praze 3 na téma "O Islámu a muslimských svá-

tcích". Dne 6.4. vykonali L. Hořánková a V. Sářka přednášku pro studenty filosofické fakulty v Plzni o Islámu a životě muslimů v ČR. Dne 12.4. navštívili brněnskou mešitu studenti z Pedagogické fakulty a 14.4. jsme ve městě Klatovy měli 3 přednášky pro žáky 9. tříd ZŠ. Dne 18.4. proběhla třetí přednáška z cyklu Islámské nadace v Praze pro Kulturní centrum Zahrada na téma "Postavení ženy v Islámu". Dne 27.4. jsme měli přednášku na jedné brněnské střední škole.

Ve dnech 5.–8.5. se ing. Muneeb Hasan zúčastnil za naší muslimskou obec mezinárodní konference o mezináboženském dialogu v rakouském Grazu. Dne 10.5. pořádal Svaz muslimských studentů přednášku na Filosofické fakultě UK v Praze na téma "Islám a terorismus", na které vystoupili Vladimír Sářka a Muhammad At-Tashi. Dne 11.5. vysílal ČR3 Vltava hodinový pořad složený z rozhovorů s českými muslimy a muslimkami a s islámskou hudbou. Dne 13.5. přednesl V. Sářka přednášku na studentských kolejích Bolevecká v Plzni. Dne 16.5. proběhla čtvrtá přednáška z cyklu Islámské nadace v Praze pro Kulturní centrum Zahrada na téma "Lidská práva v Islámu". Dne 19.5. přišli do mešity v Brně studenti z gymnázia Havlenova a 20.5. zde proběhlo promítání filmu Poselství – anglické verze s českými titulky.

Ve dnech 27. a 28.5. navštívili mešitu v Praze imám hlavní frankfurtské mešity šejch Ahmad Hulajil, který u nás vedl páteční kázání a měl také sobotní přednášku. V květnu tohoto roku jsme vydali třetí vydání brožury Pilíře víry, které je pro zájemce zdarma v pražské i v brněnské Islámské nadaci.

Nový účet UMO

Po získání registrace zřídilo Ústředí muslimských obcí účet u komerční banky. Na něj můžete posílat finanční pomoc, která by pomohla hradit tisk a rozesílání časopisu Hlas.

Za případnou pomoc předem děkujeme.

Číslo účtu UMO:
35-3724050277 / 0100

V Praze dne 15. 6. 2005
8. džumádá-l-úlá 1426

Majitel a vydavatel:

Al Ittihad Al Islami

Ústředí MO v České republice

Redakční rada:

RNDr. Vladimír Sářka,

ing. Muneeb Hassan, Jalal Atassi,
ing. Lazhar Maamri.

Redakce:

Blatská 1491,

198 00 Praha 9 - Kyje

Tel.: 281 918 876,

fax: 281 917 414

e-mail: praha@muslim.cz

Registrace: MK ČR E 11633

